

Момитъ и момцать и *скру(и)и* пѣсень: Моме, моме, малка моме. Шешъ ли видишь и за мажа. Шешъ ли земешъ ти Драгана. *Зк. 110.*

Скрѣбенъ *вр.* печальный: „Деле варе, синко Герга, Весель отиде, скрѣбенъ доде!“ *М. 42.* Въ скрѣбны рубы трѣбваше да ся облѣчемъ заради блажены-атъ Царь Петръ. *Р. 50.* Горка отчайность мене привѣтна. Облакъ *прескрѣбенъ* мя прикри тьмны! *Гн. 31.*

Скрѣбъ *с. ж. и с. м.* скорбь; Олъ на каѣ да испроводимъ Скрѣбъ-та. *Р. 46.* Отъ силенъ скрѣбъ порони рѣкы сълзы. *Р. А. 143.* Петковата скрѣбъ. *ib.*

Скрѣбъ *м. дл.* скорбю, печалюсь: Има въ дворовы-тъ царевы слугы царевы, кои-то скрѣбятъ за царь-атъ и за род-атъ му. *Р. 62.* Възлюбленна ми дѣщи, какво скрѣбите? (— *quelle est votre peine?*) *Т. 147.*

Скрѣснодзе *нар.* скрестя ноги: Кога сутра го видо'а дете, Скарснодзе тоа каде седитъ И ми центъ бѣла книга. *М. 50 р. 60.*

Скрѣстосамъ **Скрѣстѣмъ** *м. св.* **Скрѣстювамъ** *м. дл.* **П.** скрещу,—шиваю; сложу, складываю на крестъ (*руки, ноги*): Не трѣба да стои човѣкъ съ скрѣстени рѣце. *К. II, 6.* Сѣдѣлъ съ скарстосани краѣ, като турски бадня, дѣдо Либенъ. *ib. 30.*

Скрѣцамъ **Скрѣцувамъ** *м. дл.* **Скрѣцямъ** *м. однокр. I* скриплю, скрипну: Скрѣца, като врьбовъ клинъ. Или: Скрѣца, като колело безъ катранъ. Или: Скрѣца, като неподмазанъ клунъ (Бжбре, кара си). *Ч. 223.* Воль-тъ не реве, че кола-та скрѣцать. *Ч. 135.* Не давай царя томува, кому-то скрѣцать постале-тѣ. *Ч. 143.* Дека скрѣца врата, не турай прѣстъ. *Пс. 13, 153.* Чегато скрѣцна вратнята? (*Raichte die Thüre nicht*). *Рим. 88. 2)* скрежешу зубами: А хора-та се още скарѣаха противъ нея забите си. *3. 18.* Не скрѣцай де! Сир. Прѣдумай ся и направи, де! *Ч. 196.* **Скрѣцане** *с. с.* скрипъ, скрежеть: Скрѣцане отъ обврштане кола. *Тб. 37.* Тѣзи списанія сѣ отворили за мнозина врата-та на адско-то маченіе, дѣто прѣзъ всякъ-та вѣчностъ „ще има влачъ и скрѣцаніе съ змѣи“. *Л. Д. 1872 р. 165.*

Скрѣшь *с. м.* =скрежь: Енювецъ цвѣтие, кое е жълто, и е прилично на скрѣшь. *Пк. 11.*

Скрѣщамъ *м. св.* **Скрѣшвамъ** *м. дл.* сломяю, разобью, сламываю, разбиваю; разломаю, разламываю: Моми ся парти фарлѣ, Невѣсти разбой скарши'а, Стари-те фурки здробѣа. *М. 263.* Идефъ, идефъ до под-нѣти, Секоа дола, скарши кола; Секоа рида, пукни вола. *М. 265.* Остра саби отъ каменя скарши, Си ѿ фарли въ она царно море. *М. 84.* Да развезать кошылата,—оученичка, Нето конче да не скинатъ, Нето игла—да не скрѣшетъ. *В. 158—158.* Ако си ергенъ ела кай мене, Ако си женетъ бегай отъ тува, Ходи по патотъ, скрѣши вратотъ. *В.*